

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Dei cum architecto comparatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Isthæc ligantis robur ingens dissipet.

Vt architectari domum si quis velit,
Ille cuneum testudini tecti inferens,
Nexum tenetque solus, & soluit vbi vult:
Sic carnis hanc qui condidit substantiam,
Cùm destrui totam necesse sit domum,

*Dei cum Ar-
chitecto com-
paratio.*

1400 Non phlegma nec bilem ciet soluens opus,
Vt artificis opera & manu cuiusdam egens:
Sed amouens cuneum, animi retinaculum,
Vt nouit, vt ligauit, idem diruit.

At cùm coagmentata vult componere,
(Nam denuo ædificare libet istam domum,
Quæ corruiat vi flaminum latentium)

Si spiritum, bilem atque pituitam capit,
Calcem quasi addat fabricæ testaceæ:

1410 Atenim sapores conditi operis membra sunt:
Ita cuneum infigans vt haud solui queat,
Nostram excitat naturam, & æternam facit.

Hæc in Manetem mente captum dixero:

Nam scimus immutationem consequi
Mortale nostrum corpus, & nostram cutim,

*Maneti ma-
niam arguit.*

Quæ seminatur morte in atra condita,
Resurgit at contrario morti modo,
Aeterna, vt opifici omnium visum est Deo.

Sic conditor, seu corpus humore hoc velit
Exuberare, aut tenue, gracileque reddere,

1420 Non iam caducam fragilium naturam, vti
Emortuam plagam, cute obducens tegit:

N. iij

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

Nam illi fat est verbum, creetur vt caro,
 Qui viscera indagat soli, fluctus videt,
 Et sparsa membra congregat iacentium:
 Seu piscis artus hominis & crudos rapit,
 Ac rusticanus postea piscem vorat,
 Atque vsus illum, tum canes hanc belluam,
 Et vultur hos, sepulchra verò vultures:
 Tandémque in omne permeet rerum genus,
 Iactatus in tot fluxiones exteras,
 Intra suos tamen moratur terminos,
 Signo notatus conditoris & manu.

*Absurdorum
 solutio.
 Athenagoras
 de Resurrect.*

*Similitudo per
 familiaris.*

Iam si quis infirmissima vel dextera,
 In quinque ramos explicans digitos suos,
 Far, ordeum, milium capiat, aut triticum,
 Leguminúmve multitudinem omnium,
 Discernere ac diuidere nouit optimè
 Hoc istud, & sociare naturas pares,
 Adponit & genus ad genus facillimè:

Cur non lapideum cor potest comprehendere

Ezech. xi. 37.

Vt Conditoris in manu locatum opus
 Concurrat ad nòstram reuiuiscenciam,
 Et colligat, ceu quæstor æs tributáque,
 Hinc inde particulas reliquiarum leues,
 Arterias, neruósque, carnem & sanguinem,
 Et omne membri quod latebat frustulum:
 Adducat & partes residuas singulis,
 Sunt namque signatæ notis vsque ad pilum:
 Naturam & omnem deferat scriptam suam

Ad

1430

1440

Αρχεῖ γὰρ αὐτὰς πρὸς τὸ ἀρκῶσαι λόγους,
 Τῶν γὰρ ἐρθεῖν, ἔτι κύματα βλέπων,
 Καὶ συλλέγων τὰ κῆλα τῶν κοιμηθῆντων
 Καὶ κείνους ἀμόρφον ἀνθρώπου κρέας
 Ἰχθὺς ἀπαρξάει, καὶ τὸν ἰχθὺν ἀγέτης,
 Καὶ ποδῶν ἀρχὸς, ἔτι θεῖον κύνες,
 Γῦπες δὲ πύβεις, τοῖς δὲ γύπας οἱ τάφοι,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ἀψυποδράμοι φύσιν,
 1430 Εἰς ἄλλοφύλοις ἀντικλώμαρος φύσης,
 Οὐ μὲν ἔστω πέφυκε τῶν ὀρεισμάτων,
 Τῆ χειρὶ τῶ κλισμῶτος ἐσφραγισμένος.

Οὐκ οὐκ εἰς ἡς χεὶρς ὀπτελεσάτης
 Τοῖς πενταχόρδοις ὄξαπλώσας δακτύλους,
 Κεῖται, ὀλύρας, κέχρον ἢ σίτον λαβοῖ,
 Ἡ πλῆθος ἀπλῶς ὀσπείων πεφυρμένων
 Οἶδεν διαρῆν καὶ μείξιν ὀψήτως.

α Ἐκεῖνο, τοῦτο, καὶ σωτήρη τῆς φύσης,
 Καὶ ῥᾶσα σωτήρησι πρὸς ἄλλοις ἄλλοις.

1440 Πᾶς καὶ λιθάδος ὀ σωνήσῃ καρδία
 Ἐν χειρὶ τῶ κλισμῶτος οὐδὲν πῶ κλισίον,
 Ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς σινδραμεῖν ὀσπείων,
 Καὶ συγκομίζῃ ὀσπείων β ἄλλοις τοῖς φέροντες,
 Ἐκείθεν ἔνθεν τῆς φέροντες τῶν λαβῶντων,
 Ἀρτηρίας καὶ νῆρα, σάρκα καὶ φλέβας,
 Καὶ πᾶσι ἀρθεῖν συλλογῶν κεκρυμμένων
 Συναρῶν δὲ τῆς ἐκάστου λοιπάδας
 Εἰσὶ γὰρ ἄλλοι ἔτι τειχὸς γεγραμμένων
 Φέρῃ τε πᾶσιν πῶ ἑναπόρησεν φύσιν

α Ἐκεῖνο
 τῆτος.

β ἄλλοι.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Τῆ παρὲς ἔν' αὐτ' δεσπότην παύσασθ',

Ὅπως ὑφέξῃ τοῖς ἐπέκτασις ἀγγέλοις

1450

α. τὸν τίκοις

Τοῖς συλλογισμοῖς τῆς χρεῶν καὶ τῆς ἁ γόκων,

Καὶ τὰς ἀπὸ τῆς γαῖας καρδίας,

Σπόρου τε καρπὸν ἔσσοσθε ἀκαρπία,

Ζυγοῦ τε λήμμα καὶ ῥοπῆς ὄψαθ' ἰμῶν,

Καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ψυχικὴν λήτουργίαν.

Οὕτως ἔαστον τ' ἐνεργείαις ἔθου

Γνωστὸν περ' ἱμῶν καὶ τῶν ὠν κεκρυμμένους

Ὅσον γὰρ ἱμάς τῆς ὑπερτέρων νόων

Υπερβέβηκεν ἰε θεόπνοισ ἀκρότης,

Τοῦτον αὐτὰς αἰ μέσαι, καὶ τὰς μέσας

1460

Τεῖτη τις ἄλλη τᾶς δ' ἔχικωτέρας,

Ἡ μάλλον ἐμπέφυκε τῆ παρομιμάτω,

Καὶ τῆ πλεωτῆ τοῦ πάρος ἐπέκτασθ',

Ἡ παρὲς τὸ θεῖον ἀγγιγείτων ἀκρότης

Ὅσον γὰρ ἐγγύοισι, τὰς ἀποστάσθ'

Ποιοδοὶ μείζους, καὶ ξενόθετο λόγῳ

Τὰς παροστάσθ' ἔχουσιν ὡς ἀφαρέσθ'.

Εἰ γὰρ τὸ τ' γῆς τοῦτο πῦρ ὁ παροστέπτον,

Γόρρω μὲν ἔσως θέλγεται παρὲς πῦρ θεῶν,

Αφίσταται δὲ τῆ φλογὶ παροσγίνας

1470

β. ἀφειγξίας

Πᾶς παρὲς τὸ πῦρ ὀκνητὸν τ' β' ἀφειξίας,

Ὁ μάλλον ἐπί, καὶν πέφυκεν ἀφειγξίας,

Μὴ μάλλον ὀκνητὴ καὶ δεισιπῶν τὰ φέδω,

γ. ὡς

Ἐν ὑπερσοφειγξίᾳ καὶ θεοκρυφῆ γνώφω,

Αφειγξίας ὄρων ἔσσο πῦρ καὶ πῦρ φλόγα;

Ἐνθεῦτεν ὡς ἔοικεν ἐγγύοι πλέον

Η τῆς

1450 Ad principem, cùm venit opportunitas:
 Vt instigantibus angelis respondeat,
 De debitorum & fœnoris rationibus,
 Cordisq̄ue primitias ferat ficti ex humo,
 Et feminis fructum, sterilitatem & sati,
 Libræq̄ue defectum, æquitatem & ponderis,
 Et omne planè munus animi & ingenî.

Sic temetipsum operationibus tuis
 Prodis, licet sis abditus mortalibus:

Quantum anteit sedenim altiorum mentium
 Nos eminens diuinâque excellentia:

Hierarchia
 cœlestis.

1460 Tantùm hasce mentes mediæ, & in medio sitas
 Ordo superior tertius, qui dignior,
 Magisq̄ue adhæret ordini oculatissimo:

Cherubin,
 Ezech. 10.
 De Legib.

Et aliti velocitate prædito,
 Vicina numini supremo summitas:

Nam quò propiùs absunt, suas distantias
 Remotiores indicant, more & nouo
 Accessionem vt deminutionem habent.

Etenim procul si terreum qui ignem aspicit
 Exhilarat aspectu illius oculos suos,

1470 Vicinus at flammæ recedit ocyus:
 Quî tandem ab igne non cremante Numinis,

Quò abesse propiùs angelus quiuis solet,
 Non hoc magis stupefcet attonitus metu,
 In fulgida & sacra Deo caligine

Non lucidum ignem nactus & flammam simul?
 Accedit illuc, vt videtur, proximè

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Natura plena oculis Cherubin plurimis,
 Dum cernit, & coniuuet intuens nimis.
 Nam conditæ rei horridum incussit metum 1480
 Qui primus excidit à polo istuc Lucifer,
 Et plus videndi, nil videns pœnas luit.

Vt sit relictum & prorsus abiectum nihil,
 Inspectione aut destitutum prouida,
 Latè & patente, mundi opificis optimi:
 Ast cuncta quendam finem ad vtilem data,
 Ipsùmque fœnum, arbusta, belluæ quoque,
 Mutique pisces qui Salaciæ incolæ,
 Volucrèsque eodem gurgite enatæ maris:
 Quin rigida saxa præuenit summi Dei 1490
 Compendiarium, elegans, subtile opus.

De Lapidib. Nam morbus aliquo lapide tristis pellitur,
 Ast alius ad se pertrahit ferrum lapis:
 Alique silices ignis accendunt faces,
 Quî ve vndé ve excitas foris planè haud scio:
 At fulgurum frangit lapis quidam impetum:
 Exstinguit ignem appensus externum lapis.

Parænesis. Nec vi id lapis præstat sua, discas at hinc
 Prodesse lapides cùm Deus vult maximè,
 Nos propter ipsos hoc verentes dedecus 1500
 Iuuare discamus, pares saxis licet.

Alia salubria
 passim obuia.
 D. Ambros. l.
 3. c. 8.
 Esai. 4. 1.

Iam gleba sistit sputa fœda sanguinis:
 Argilla remedium est salubre torminum:
 Fœniquè flos sparsus dolores mitigat:
 Radicis at succus vim habet cathartici:

Et gut-